

И при все това, когато помисли челоуѣкъ за прѣминаването отъ Росбахъ къмъ Йена, и отъ Йена къмъ Седанъ , то всички смѣтки се изгубватъ и започватъ мечтитѣ!

Ние за дълго време, ако не никога, нѣма да се биемъ съ руситѣ, особено въ прѣдишнитѣ мѣста; но тѣзи мѣста ние трѣбва така добръ да ги изучимъ като ли че тамъ ще трѣбва пакъ да се биемъ — все едно било съ Стояна или Драгана; само че, разбира се, ще трѣбва да се взематъ въ внимание станалитѣ отъ тогава насамъ териториални промѣни.

Дунава и Балканитѣ сж се смѣтали за непроходими прѣпятствия, пъкъ и сега още сжщо се мисли за сжщия Дунавъ и за нѣкои планински вериги, близки, къмъ Балканитѣ. Но не би ли било по-добръ да се припомни войната отъ 1809 год., а така сжщо да се вспомнюва, че въ всичкитѣ периоди на историята, толкова пжти се е минавало прѣзъ Дунава, даже подъ изстрѣлитѣ на неприятелскитѣ топове?

Дунавъ! — Четирижгълника! — Балканитѣ! Това сж тритѣ вѣка, които започнаха да се приповтарятъ още отъ самото начало на войната; това сж тритѣ чудовища, които, готвѣха да противопоставятъ на руската армия ; обаче никой не помислюваше нищо за тази неприятелска армия, за това, което тя би прѣдприела да върши, и какво трѣбваше да се направи за да бжде разбита; така сжщо у насъ не се мислѣше нито за съсрѣдоточаване, нито за стратегическо разврѣщане, а си въобразявахме, че при отбраната нѣма стратегическо разврѣщане

Принцъ Хохонлое, въ своитѣ чудесни *«Писма върху стратегията»* казва: «Стратегическото разврѣщане е едно съсрѣдоточаване на армията, напра-